

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. 145 din 03 iunie 2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "x" S.R.L.
din municipiul x, județul Prahova

Biroul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova a fost sesizat de M.F.P. – A.N.A.F. – Direcția generală de soluționare a contestațiilor, prin adresa nr. x din x mai 2010 – înregistrată la D.G.F.P. Prahova sub nr. x/x mai 2010, în legătură cu contestația **Societății Comerciale "x" S.R.L.** din municipiul x, județul Prahova, formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din x februarie 2010*, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, precum și împotriva *Raportului de inspecție fiscală* încheiat la data de x februarie 2010 de consilieri din cadrul A.I.F. Prahova, comunicate societății comerciale la data de x martie 2010.

În conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. II și art. III din O.U.G. nr. 39/2010, prin adresa susmenționată, M.F.P. – A.N.A.F. – Direcția generală de soluționare a contestațiilor a transmis Dosarul contestației către D.G.F.P. Prahova – Biroul soluționare contestații.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor art. 207 și ale art. 209 alin. (1) lit. a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului Nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației nr.x/x.03.2010 în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat, înregistrată la A.I.F. Prahova sub nr. x/x martie 2010, precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Societatea Comercială "x" S.R.L. are sediul social în municipiul x, Str. x, Nr. x, județul Prahova, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Prahova sub nr. **J29/x/x** și are codul unic de înregistrare fiscală **x** cu atribut fiscal **RO**.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **x lei** – din care:

- *taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată* x lei;
- *majorări de întârziere aferente TVA* x lei.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile contestatoarei sunt următoarele (citat):

"[...] Subscrisa x SRL [...], societate comercială în reorganizare judiciară/[...] conform dispozițiilor Legii nr. 85/2006 [...], prin reprezentant legal, formulează și depune [...], prezenta:

CONTESTAȚIE

*Împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. x/x.02.2010, comunicat societății prin poștă în data de x.03.2010, [...], precum și împotriva Deciziei de impunere nr. x/x.02.2010, sumele contestate reprezentând baza de impunere stabilită suplimentar pentru taxa pe valoarea adăugată și majorări de întârziere și obligația suplimentară de plată datorată de către SC x SRL reprezentând TVA diferență suplimentară de plată în sumă de x lei și majorări de întârziere în sumă de x lei, în valoare totală de **x lei**, [...].*

Având în vedere autoritatea emitentă, temeiurile juridice pe baza cărora au fost emise și partea dispozitivă propriu-zisă, motivăm contestația după cum urmează.

În fapt,

Cu privire la organizarea și funcționarea SC x SRL

[...] În anul 2008, în temeiul Sentinței nr. x/x.04.2008 pronunțată în dosarul x/x/2008 de Tribunalul Prahova, [...], a fost dispusă deschiderea procedurii generale de insolvență împotriva societății comerciale x SRL și reorganizarea societății [...]. Administratorul judiciar desemnat de instanță este x și x, societate înregistrată în Registrul Societăților Profesionale sub nr. x.

În data de x.02.2009, instanța Tribunalului Prahova, [...], în temeiul art. 98 din Legea nr. 85/2006 [...], a admis planul de reorganizare a activității SC x SRL propus de societate. [...].

[...] Cu privire la sumele contestate de SC x SRL

[...] În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit, neîntemeiat și nemotivat, în fapt și în drept, o obligație suplimentară de plată datorată de către societatea comercială [...] reprezentând TVA diferență suplimentară de plată în sumă de x lei și majorări de întârziere în sumă de x lei, pe care o putem considera ca o dublă impunere.

[...] vă solicităm să rețineți că, dispozițiile legale cu privire la măsurile de simplificare aplicabile persoanelor pentru care s-a deschis procedura de insolvență a fost instituit prin art. 160 alin. (2) a fost modificat în temeiul art. I, pct. 70 din OUG nr. 106/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Dispozițiile art. 160 aplicabile începând cu data de 01.01.2008 sunt redată în continuare: [...].

Referitor la prevederile legale enunțate anterior și a constatărilor echipei de inspecție fiscală, considerăm că SC x SRL nu a eludat legislația fiscală situație de fapt pe care credem că se fundamentează obligația fiscală stabilită de organele de control.

Măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 [...], au fost aplicate pentru bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, doar pe parcursul anului fiscal 2008 și 2009, începând cu data de 01.01.2010 această măsură nu se mai aplică.

[...] Pe baza deconturilor și declarațiilor prevăzute legal, SC x SRL și-a îndeplinit obligația de achitare a taxei pe valoarea adăugată de plată conform dispozițiilor art. 157 din Legii nr. 571/2003 [...].

[...] Prin aceste înscrisuri, organele de inspecție fiscală interpretează în mod eronat relevanța stărilor de fapt fiscale și legislația fiscală, stabilind nejustificat în sarcina societății o obligație corelativă de plată a unor drepturi de creanță fiscală ipotetice.

[...] Societatea a respectat prevederile și regimul legal aplicabil la data exigibilității de taxă conform dispozițiilor Legii nr. 571/2003 [...]. [...].

[...] Prin urmare, considerăm că SC x SRL s-a comportat ca un contribuabil viabil și de bună-credință și a avut un comportament fiscal corect față de stat și bugetul consolidat al statului în sensul determinării exacte a situației fiscale, a stabilirii obligațiilor și al achitării acestora, [...].

[...] În consecință, cu privire la aspectele menționate în prezenta contestație referitoare la constatările din raportul de inspecție fiscală, considerăm că echipa de inspecție fiscală nu a luat în considerare stările de fapt relevante din punct de vedere fiscal constatate, nu a determinat corect situația fiscală a SC x SRL, iar prin analiza efectuată organul fiscal nu a identificat și avut în vedere toate circumstanțele edificatoare prezentate și explicate [...] și a interpretat eronat stările de fapt relevante din punct de vedere fiscal constatate [...]. [...].”

II. – Din Decizia de impunere nr. x din x februarie 2010, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală din x februarie 2010, rezultă următoarele:

* Inspecția fiscală finalizată la data de x februarie 2010 a avut ca obiectiv al controlului verificarea modului de calcul, evidențiere, declarare și virare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale datorate bugetului general consolidat de către S.C. “x” S.R.L., printre care și cele privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01 septembrie 2006 – 31 decembrie 2009.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală din data de x februarie 2010 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x din x februarie 2010.

În acest Raport, la Capitolul III – Constatări fiscale — s-a consemnat (citată):

“[...] III.2 Taxa pe valoarea adăugată

Verificarea legalității modului de determinare, evidențiere și raportare a taxei pe valoarea adăugată aferentă perioadei 01.09.2006 – 31.12.2009 a fost efectuată în conformitate cu prevederile Legii nr.571/2003 [...], H.G. nr. 44/2004 [...].

[...] T.V.A. colectată

[...] Urmare inspecției fiscale efectuate, au fost stabilite deficiențe în ceea ce privește modul de calcul a T.V.A. colectată, după cum urmează:

a) Potrivit Sentinței nr.x/x.04.2008 emisă de Tribunalul Prahova [...], a fost dispusă deschiderea procedurii generale de insolvență împotriva debitoarei S.C. x S.R.L. x, drept pentru care societatea avea obligația aplicării măsurilor de simplificare prevăzute la art. 160 alin. (1) și (2) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, [...].

Astfel, pentru facturile primite de la furnizorii care nu au menționat “taxare inversă”, beneficiarul (S.C. x S.R.L.) avea obligația să aplice taxarea inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie

inițiativă mențiunea "taxare inversă" în factură și să evidențieze taxa înscrisă în factură atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă așa cum se prevede la alin.(3) și (5) ale art.160 din Legea nr.571/2003 [...].

Întrucât în perioada x.04.2008 – 31.12.2009, pentru achizițiile de bunuri și servicii, respectiv livrări de bunuri și servicii de/la către persoane juridice înregistrate în scopuri de T.V.A., societatea nu a aplicat măsurile de simplificare prevăzute la art.160 alin.(1) și (2) lit.b) din Legea nr.571/2003 [...], la control s-a procedat la recalcularea T.V.A. Colectată, astfel:

– aferent achizițiilor de bunuri și servicii de la persoane juridice în sumă totală de x lei, pentru care societatea a exercitat dreptul de deducere a taxei în sumă de x lei, la control a fost stabilită T.V.A. colectată suplimentar la nivelul taxei deduse în cuantum de x lei (anexa nr.x), anexa nr.x), așa cum prevede pct.82 alin.(6) din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003 aprobate prin H.G. Nr.44/2004 [...];

– pentru livrările de bunuri și servicii efectuate către persoane juridice înregistrate în scopuri de T.V.A. în sumă totală de x lei, unitatea a înregistrat eronat T.V.A. colectată în sumă totală de x lei (anexa nr.x)), întrucât conform art.160 alin.(3) din Legea nr.571/2003 [...] și pct.82 alin.(3), respectiv alin.(2) și (6) din H.G. nr.44/2004 [...], în cazul livrărilor de bunuri, furnizorii aveau obligația emiterii de facturi fără T.V.A. colectată, taxa fiind calculată și evidențiată doar de beneficiari; în consecință, la control taxa colectată înregistrată de societate a fost diminuată cu suma de x lei (anexa nr.x).

Recapitulând, aspectele mai sus menționate, prin aplicarea măsurilor de simplificare pentru achizițiile/livrările de bunuri și servicii, la control a rezultat T.V.A. colectată suplimentar în cuantum de x lei (x lei – x lei).

În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse, așa cum prevede pct.82 alin.(6) din H.G. nr.44/2004 [...].

Persoanele impozabile care au fost supuse unui control și au fost constatate și stabilite erori în ceea ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin.(1) lit.b) către beneficiari, așa cum este precizat la art.159, alin.(3) din Legea nr.571/2003 [...].

Drept urmare, în baza prevederilor art.94 alin. (2) lit.c) din O.G. nr.92/2003 [...], se lasă unității următoarea:

MĂSURĂ:

S.C. x S.R.L. va proceda la corectarea facturilor și aplicarea taxării inverse pentru achizițiile/livrările de bunuri și servicii efectuate în perioada x.04.2008 – 31.12.2009 de la/către persoane juridice înregistrate în scopuri de T.V.A.

[...] T.V.A. de plată/de rambursat

Urmare inspecției fiscale pentru perioada 01.09.2006 – 31.12.2009 a fost stabilită diferența suplimentară de T.V.A. de plată în cuantum de x lei (anexa nr.x) cu următoarea componență:

– x lei, reprezintă T.V.A. colectată suplimentar ca urmare a aplicării la control a măsurilor de simplificare așa cum s-a prezentat în detaliu la paragraful "T.V.A. colectată";

– x lei, reprezintă T.V.A. colectată suplimentar aferentă cheltuielilor de protocol nedeductibile fiscal;

– x lei, reprezintă T.V.A. de plată rezultată din închiderea eronată de către societate a rulajelor lunare ale conturilor contabile 4426 "T.V.A. deductibilă" și 4427 "T.V.A. colectată".

În temeiul art.120 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 [...] coroborate cu art.41, alin.(4) din Legea nr.85/2006, pentru diferența de T.V.A. nedeclarată în sumă de 1.594.551 lei au fost calculate majorări de întârziere în sumă totală de x lei (anexa nr.x).

Precizăm faptul că, accesoriile au fost calculate până la data de x.04.2008, întrucât de la data de x.04.2008 S.C. x S.R.L. x se afla în procedură de insolvență (Sentința nr.x/x.04.2008 – anexată). [...]."

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada emiterii actului administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* În Raportul de inspecție fiscală din x februarie 2010 încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Prahova la S.C. "x" S.R.L. a fost consemnată verificarea în ceea ce privește modul de calcul, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat, printre care și cele privind taxa pe valoarea adăugată datorată de societatea comercială pentru perioada septembrie 2006 – decembrie 2009.

Obiectul principal de activitate al societății comerciale este "x" - cod CAEN x.

Motivele de fapt și de drept care au condus la colectarea suplimentară de TVA în sumă de x lei (contestată), sunt următoarele:

Din analiza documentelor prezentate la control, organele de inspecție fiscală au constatat că începând cu data de x aprilie 2008 când a fost dispusă de Tribunalul Prahova prin Sentința nr. x/x.04.2008 deschiderea procedurii generale de insolvență împotriva S.C. "x" S.R.L. și până

la data de 31 decembrie 2009, societatea comercială nu a aplicat în ceea ce privește TVA măsurile de simplificare stabilite la art. 160 alin. (1) și alin. (2) lit.b) din Codul fiscal.

Astfel, pentru achizițiile de bunuri și servicii în sumă totală de x lei (inclusiv TVA) realizate în perioada x aprilie 2008 – 31 decembrie 2009 de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, societatea comercială contestatoare și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA deductibilă în sumă totală de x lei (x x 19/119), nerespectând astfel obligația legală mai sus menționată, de a aplica măsurile de simplificare.

În conformitate cu prevederile pct. 82 alin. (6) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, la inspecția fiscală s-a procedat la colectarea suplimentară de TVA la nivelul taxei deduse, respectiv x lei.

Totodată, s-a constatat și faptul că în aceeași perioadă societatea comercială a efectuat livrări de bunuri și servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA în sumă totală de x lei (inclusiv TVA), pentru care în mod eronat a înscris în facturi și a înregistrat în contabilitate TVA colectată în sumă de x lei (x x 19/119), contrar prevederilor art. 160 alin. (3) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 82 alin. (2), (3) și (6) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Consecința fiscală a acestor deficiențe a fost stabilirea unei diferențe suplimentare de plată la TVA în sumă de x lei (x lei – x lei) și calculul de majorări de întârziere aferente în sumă de x lei, conform prevederilor art. 120 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

* Prin contestația formulată de S.C. “x” S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. x din x februarie 2010 sunt contestate parțial obligațiile fiscale suplimentare de plată la TVA, respectiv suma de x lei reprezentând TVA colectată suplimentar și majorări de întârziere aferente.

Societatea comercială contestatoare susține că organele de inspecție fiscală au stabilit neîntemeiat și nemotivat aceste obligații fiscale suplimentare de plată, considerând această măsură ca o dublă impunere, în condițiile în care societatea comercială a respectat prevederile și regimul legal aplicabil la data exigibilității TVA, conform dispozițiilor Codului fiscal.

În contestație se mai menționează și faptul că măsurile de simplificare aplicabile persoanelor pentru care s-a deschis procedura de insolvență, prevăzute la art. 160 alin. (2) lit.b) din Codul fiscal, așa cum a fost modificat de pct. 70 al art. I din O.U.G. nr. 106/2007, nu se mai aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

* Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației stabilește următoarele:

La **art.160 alin.(1), alin.(2) lit.b), alin.(3) și la alin.(5)** din **Codul fiscal**, în vigoare până la data de **31 decembrie 2009**, se prevede:

“Art. 160. – (1) Furnizorii și beneficiarii bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (2) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol.

Condiția obligatorie pentru aplicarea măsurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile și serviciile pentru livrarea sau prestarea cărora se aplică măsurile de simplificare sunt:

[...] b) bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amănuntul;

[...] (3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin. (2) furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea “taxare inversă”, fără să înscrie taxa aferentă. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferentă, pe care o evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Pentru operațiunile supuse măsurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor și beneficiar.

[...] (5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât și beneficiarii. În situația în care furnizorul/prestatorul nu a menționat “taxare inversă” în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadrează la alin. (2), beneficiarul este obligat să aplice taxare inversă, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator, să înscrie din proprie inițiativă mențiunea “taxare inversă” în factură și să îndeplinească obligațiile prevăzute la alin. (3). “.

Având în vedere reglementările legislative mai sus citate, rezultă că **societățile comerciale pentru care s-a deschis procedura de insolvență** sunt obligate să aplice

măsurile de simplificare privind TVA pentru bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către alte persoane înregistrate în scopuri de TVA în perioada 2007 – 2009.

Inspekția fiscală din x februarie 2010 a cuprins în verificare perioada septembrie 2006 – decembrie 2009 în ceea ce privește TVA.

În cadrul acestei perioade s-a constatat că, la data de x aprilie 2008, s-a deschis procedura de insolvență pentru S.C. "x" S.R.L. x, conform Sentinței nr. x/x.04.2008 pronunțată de Tribunalul Prahova.

În aceste condiții, începând cu data de x aprilie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009, societatea comercială contestatoare avea obligația să aplice prevederile art. 160 alin. (1) și alin. (2) lit.b) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale alin. (3) și (5) ale aceluiași articol, respectiv:

– să-și informeze furnizorii/prestatorii de situația deschiderii procedurii de insolvență în vederea emiterii de către aceștia a facturilor privind livrările de bunuri și/sau prestările de servicii fără TVA colectată și cu mențiunea "taxare inversă", iar în situația în care aceștia nu respectă prevederile legale și emit facturi cu TVA, să nu facă plata taxei către furnizor/prestator și să înscrie din proprie inițiativă pe factura primită mențiunea "taxare inversă";

– pe facturile emise pentru livrările efectuate, S.C. "x" S.R.L. avea obligația să înscrie mențiunea "taxare inversă" fără să înscrie TVA aferentă și fără să colecteze taxa.

Ignorând aceste obligații legale, în perioada x aprilie 2008 – 31 decembrie 2009 societatea comercială contestatoare nu a aplicat măsurile de simplificare privind TVA, exercitându-și în mod eronat dreptul de deducere a TVA deductibilă în sumă totală de x lei înscrisă în facturile de achiziții bunuri și servicii de la persoane înregistrate în scopuri de TVA și a colectat în mod eronat TVA în sumă totală de x lei înscrisă în facturile pe care le-a emis pentru livrări de bunuri către persoane înregistrate în scopuri de TVA.

Constatând aceste deficiențe, organele de inspekție fiscală au colectat suplimentar TVA la nivelul TVA dedusă de x lei și au diminuat TVA colectată cu suma de x lei, stabilind astfel o diferență suplimentară de plată la TVA de x lei (x lei – x lei), bazându-se pe prevederile alin. (6) al pct. 82 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data inspekției fiscale:

"82. [...] (6) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege organele de inspekție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme. În cadrul inspekției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspekție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere. "

Totodată, conform prevederilor art. 120 din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, la control au fost calculate și majorări de întârziere în sumă totală de x lei – prezentate analitic în Anexa nr. x la R.I.F..

Motivațiile prezentate în contestație referitoare la faptul că, începând cu data de 1 ianuarie 2010, nu se mai aplică măsurile de simplificare a TVA pentru societățile comerciale aflate în insolvență, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a acesteia, întrucât pentru perioada supusă inspekției fiscale, respectiv aprilie 2008 – decembrie 2009, sunt aplicabile prevederile legale în vigoare din acea perioadă, în cazul de față art. 160 alin.(1) și (2) lit.b) din Codul fiscal în forma prezentată în citat mai sus, chiar dacă ulterior, începând cu data de 1 ianuarie 2010, ele au fost modificate, efectul modificării neputând avea efect retroactiv în speța analizată, cum eronat susține societatea comercială contestatoare.

Față de cele prezentate mai sus, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma totală de x lei.

IV. – Concluzionând analiza contestației formulată de Societatea Comercială "x" S.R.L., cu sediul în municipiul x, județul Prahova, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală nr. x din x februarie 2010, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova , în conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 216

din Ordonanța Guvernului Nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E :

- 1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de **x lei** – din care:**
– taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată x lei;
– majorări de întârziere aferente TVA x lei.

2. – În conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 218 din O.G. nr. 92/2003, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin. (1) al art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prezenta decizie poate fi atacată – în termen de 6 (șase) luni de la data primirii acesteia – la instanța de contencios administrativ competentă.

DIRECTOR EXECUTIV,